

ΚΑΛΑ ΤΑ ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΗ ΤΩΝ ΣΚΛΑΒΩΝ ΚΑΚΑ ΤΑ ΝΕΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΦΕΝΤΕΣ ΤΟΥΣ

Από τη χώρα του πλιάτσικου και της λεηλασίας μηνύματα γιορτής. Οι κεντρικές τράπεζες της Αυλώνας "ληστεύονται" δημοκρατικά, όλοι ρίχνουν ένα μπουκάλι με βενζίνη στα φλεγόμενα δημόσια κτίρια, για τον καθένα υπάρχει μία μάπα χαφιε έτοιμη να υποδεχθεί κλωτσιές. Οι φλόγες των καιγόμενων δημοσίων χτιρίων, το χειροκρότημα των βιτρινών που σπάζουν, οι μαγικές συγχορδίες των εν ριπεί καλάσνικοφ...

Τα αφεντικά του πρώτου κόσμου, οι δουλέμποροι, πολύ πιο δειλοί βέβαια από τους προγόνους τους, παρακολουθούν πανικοβλημένοι τους προάγγελους της παγκόσμιας κοινωνικής έκρηξης. Μετά από την ολοκληρωτική υπαγωγή των οικονομιών των χωρών του τέως 2ου κόσμου στη σφαίρα της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας, ως παραδοσιακών τριτοκοσμικών χωρών, όπου η καταλήστευση κάθε πλουτοπαραγωγικής πηγής εναλλάσσεται με το ξεζούμισμα των μεταναστών στις μητροπόλεις και, όσων έχουν τα κότσια να μένουν, στον τόπο τους, άναυδοι οι ιδιοκτήτες ανθρώπων βλέπουν ότι η ενίσχυση μόνο των κατασταλτικών μηχανισμών των κατά τόπους δημοκρατιών, δεν αρκεί για να εγγυηθεί την παγκόσμια κοινωνική ειρήνη, την ύπιστη συνθήκη της κερδοφορίας τους.

Όλοι οι μύθοι για ακόμα μία φορά, σωριάζονται γυμνοί. Αλβανόφωνοι και ελληνόφωνοι να κυνηγάνε αλβανόφωνους και ελληνόφωνους, με μόνο κριτήριο την κατοχή πλούτου και εξουσίας. Το φάντασμα του "όλα για όλους" ξαναστοιχειώνει για άλλη μια φορά τον ύπνο των αφεντικών. Τι κι αν οι εξεγέρσεις δεν αποκτούν συνείδηση του τι πραγματώνουν; Τι κι αν τα συμβούλια του οπλισμένου λαού δε θεωρούν τον εαυτό τους ως απάντηση στο ζήτημα της μη εκμεταλλευτικής κοινωνικής οργάνωσης, αλλά αμήχανα αναζητούν τη λύση στη διαχωρισμένη πολιτική; Το ζήτημα τέθηκε άμεσα, καθημερινά και βιωμένα. Μια παρακαταθήκη αξιοπρέπειας εγγράφηκε στη μνήμη όλων των εξεγερμένων. Οι μνήμες της στιγμής που «όλα ήταν δυνατά» μένουν βαθιά ριζωμένες και επηρεάζουν ως δυνατότητα, ως προοπτική, όλους τους κολασμένους.

*ιερά συμμαχία εν δράσει
(ή περί ειρηνευτικών διαδικασιών)*

Όταν το πλιάτσικο και η καταστολή από τα αφεντικά, γεννήσουν τις οπλισμένες αλήθειες των κολασμένων, τότε η Δύση δεν μπορεί να κάτσει αδρανής. Πρέπει να αποκαταστήσει την τάξη άμεσα, χρησιμοποιώντας ακόμη και το γελοίο

επιχείρημα της «προστασίας» των ντόπιων από το περιθωριακό και ασήμαντο φαινόμενο των συμμοριών. Η κρατική εξουσία πρέπει να επανεδραιωθεί ενώ δεν είναι δα και μεγάλο έξοδο μια «ανθρωπιστική βοήθεια» προκειμένου να χορτάσουν τα πεινασμένα στόματα. Ο δανεισμός είναι ένα ακόμα δοκιμασμένο κόλπο που προσφέρει βραχυπρόθεσμα την πολυπόθητη «ηρεμία» και μακροπρόθεσμα το επιβεβλημένο ξεζούμισμα.

Η "ειρηνευση" που επαγγέλλεται η Δύση, όμως, πρέπει να είναι και διδακτική σαν το τσεκούρι. Όποιος αμφισβητήσει το ρόλο του ως πρώτη ύλη στις μηχανές της κυριαρχίας, πρέπει να εξοντωθεί παραδειγματικά. Όποιο σενάριο καταστολής κι αν ακολουθηθεί πρέπει οπωσδήποτε να περιλαμβάνει και άφθονο αίμα εξεγερμένων. Η πυριτιδαποθήκη της εξαθλίωσης που λέγεται Βουλγαρία, Ρωσία, Ουκρανία, Μακεδονία....., πρέπει να πάρει σαφή μηνύματα. Εδώ ο ρόλος της πολυεθνικής στρατιάς, ή των ειδικών μισθοφορικών στρατιωτικών δυνάμεων, με μεγάλη εμπειρία από αντίστοιχες επεμβάσεις (βλ. Βοσνία Ερζεγοβίνη, Σομαλία), όπως και οι ίδιοι ευθαρσώς δηλώνουν, εξακολουθεί να παραμένει κομβικός. Η Ελλάδα, ο μόνος σταθερός εγγυητής της καπιταλιστικής σχέσης στα Βαλκάνια, η μόνη χώρα με ισχυρή μεσαία τάξη, πιθανότατα να γίνει το Ευρωπαϊκό και παγκόσμιο τσεκούρι στους εξεγερμένους των συνόρων της.

Ταυτόχρονα τα μμε κάνουν τη δουλειά τους, διασπείροντας μυθιστορηματικές ιστορίες για την εξέγερση, τρομοκρατώντας τις κοινωνίες, δημιουργώντας προκαταβολικά το κλίμα ενάντια σε κινήσεις αλληλεγγύης.

*για τους εραστές και τις ερωμένες
του παγκόσμιοι εμφυλίου πολέμου*

Τι λοιπόν αντιστοιχεί στο μίσος που η κυριαρχία μας γεννάει; Τι λοιπόν μπορεί να πολεμήσει αυτόν τον παγκόσμιο κοινωνικό και οικονομικό βόθρο; Το να καταδείξουμε το ρόλο του στρατού "μας" ως ενός από τους εγγυητές της παγκόσμιας εκμετάλλευσης σίγουρα δεν είναι αρκετό, παρόλα αυτά είναι κάτι για το οποίο πρέπει να μιλήσεις. Το να πράξεις ωστόσο, στη συνέχεια, να υπερασπιστείς τους κυνηγημένους εξεγερμένους απέναντι στη λαίλαπα της καταστολής, αλλά πολύ περισσότερο να δράσεις μαζί τους, με ανθρώπους που όχι μόνο κατάλαβαν αλλά και εξεγέρθηκαν ενάντια στις κρεατομηχανές της κυριαρχίας, με ανθρώπους που θα ξαναβιώσουν εδώ, ως ο κατώτερος τροχός της άμαξας της εκμετάλλευσης, την πραγματικότητα του πρώτου κόσμου, να κάτι που πραγματικά αξίζει τον κόπο.

ΚΙ ΑΝ ΓΙΝΕΙ ΕΠΕΜΒΑΣΗ ΣΤΡΑΤΗΓΕ; Η ΠΡΩΤΗ ΣΦΑΙΡΑ ΓΙΑ ΠΑΡΤΗ ΣΟΥ.

**ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ, ΚΥΠΡΟ, ΤΟΥΡΚΙΑ, ΑΛΒΑΝΙΑ
ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΤΡΑΠΕΖΕΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ.**